

BUGÜNLERİN HESABINI SORACAĞIZ! BU DÜZENİ MUTLAKA YIKACAĞIZ!

Birkaç yıl önce patlak veren salgın ve ardından gelen savaş emekçi halklar için bir felakete dönüştü. Emekçilerin pek çok hakkı askıya alındı. Faturalar, yakıt ve kira fiyatlarındaki artış ve son olarak gıda ürünlerindeki akıl almaz zamlar emekçilerin geçinmekte zorlanmasına yol açıyor. Bugün, dünyada kıtlığın tam olarak ne zaman patlak vereceği tartışılıyor. Diğer yandan, topyekün bir yoksullaşmadan söz etmiyoruz. Çoğunluğu oluşturan kesim olarak emekçiler yoksullaşırken, çok küçük bir bölümü oluşturan sermayedarlar, servetlerine servet katmaya devam ediyor.

Fırsattan istifade dudak uçuklatır büyüklükte serveti emekçi halkın cebinden çıkarıp, kendi kasalarına aktarırken, krizin faturasını da işçi sınıfına kesmeyi başaran dünyanın egemenleri, gözlerini yeniden verimli ham madde yataklarına, yeni pazarlara ve sömürünün dozunu artırmaya çevirmiş durumdadır.

NATO'nun saldırgan politikasına benzeri yöntemle yanıt veren Rusya'nın Ukrayna'ya askeri müdahalesiyle birlikte, zaten sürmekte olan emperyalist hegemonya ve paylaşım mücadelesi yeni bir boyut kazandı. ABD öncülüğündeki Batı ittifakının buna cevabı da Ukrayna'da sürdürülecek bir vekalet savaşı ve ekonomik-siyasi yaptırımlar oldu. Fakat böylesi yaptırımlar ABD'nin Irak işgali sırasında gündeme bile gelmemişti. Almanya'nın da katıldığı bir operasyonda, iç savaşın kasıp kavurduğu Yugoslavya'yı günlerce bombalamakta tereddüt etmemişti NATO güçleri. Bugün Ukrayna için barış istediğini söyleyen burjuva siyasetçileri, Yemen'de yaşananlara kör, sağır, dilsiz. Dünyamıza barış bu gibi ikiyüzlülüklerle değil, güçlü bir uluslararası işçi hareketinin omuzlarında gelecektir.

Soğuk Savaş döneminde sosyalist blokun, barışın gelmesinin önündeki en büyük engel olduğunu propaganda eden, bu durumu silahlanmanın mazereti olarak kullanan ABD öncülüğündeki Batı ittifakı, reel sosyalizmin çözülüşünü de dünyanın "uzak" köşelerini canlı yayında bombalayarak

kutlanmıştı. Bugün ise Ukrayna'da sürmekte olan savaş, cephane yığınakları yapmanın, eşi benzeri görülmemiş miktarlarda silahlanma bütçelerini onaylamanın bahanesi olarak kullanılıyor. Savaşların kaybedenlerinin, hargi ulustan olduğu fark etmeksizin işçi sınıfı, kazananlarının ise patronlar olduğunu unutan bir takım "barış yanlıları" barış için daha fazla silahlanma sloganları atıyor, dünyanın en eli kanlı örgütü NATO'nun müdahalesinden medet umuyor.

Hayat pahalılığı en zengin kapitalist ülkelerde dahi yakıcı biçimde hissedilmeye başlarken, düzen politikacıları sürekli emekçi halka sabırlı olmaları gerektiğini söylüyor. İnsanlığa savaş, yoksulluk ve kriz dışında sunacak bir şeyi olmayan kapitalist düzen, işçi sınıfının yıllar süren çetin mücadelesinde sonucunda kazandığı hakları bir bir buduyor, küçük bir azınlığın çıkarları uğruna insan hayatını hiçe sayıyor. Yakılıp yıkılmış ülkelerinden kaçmak zorunda bırakılan göçmen işçiler kimi zaman ucuz iş gücü olarak üretime konuluyor, kimi zaman ise pazarlık kozu olarak kullanılmak üzere yedek iş gücü ordusu olarak kenarda tutuluyor.

Ne kan emici sermayenin dünya halklarına dayattığı sömürü düzeni yerilmezdir ne de insanlık bu akılsızlığa mahkumdur. Dünyanın her yerinde yağmacıların barbarlığına son verecek olan, işçi sınıfının örgütlü gücü ve işçi sınıfı siyasetinin sosyalist iktidar perspektifiyle ayağa kalkmasıdır.

Türkiye Komünist Partisi 1 Mayıs 2022 günü tüm işçi ve emekçileri alanlarda sesini yükseltmeye, eşitlik ve özgürlük bayrağı altında, **"gündüzlerinde sömürülmemen, gecelerinde aç yatılmayan, ekmek, gül ve hürriyet günleri"** için birlik olmaya çağırıyor.

**Yaşasın 1 Mayıs!
Yaşasın işçi sınıfının birlik,
mücadele ve dayanışması!**

**Türkiye Komünist Partisi
(TKP)
Almanya Örgütleri**

